Ч. 109 Пятниця 17 (29) мая 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Справи парляментарні.

Палата панів відбуває нинї засїданє, на котрім має ухвалити закон о реформі виборчій.

Справоздане комісиї Палати панів о тій реформі розіслано в суботу. Оно кінчить ся внесенем, щоби приймити проєкт закона в незміненій формі, так, як єго ухвалила Палата послів. То справоздане підписане кн. Альфр. Ліхтенштайном яко предсїдателем комісиї і шефом секциї Інама-Штернеґ яко референтом, розбирає наперед загально проєкт реформи і ті причини, які велить Палатї панів признати розширенє права виборчого за конечне. Справоздане каже: „Як порівнане з иншими цивілізованими державами так також безперечний поступ, який зробили в послїдних десятках лїт, круги населеня, доси виключенї від права виборчого, в напрямі культурнім, особливо-ж під взглядом своїх економічних здобутків та полїтичної і социяльної сьвідомости: вироблили пересьвідченє, що було би несправедливо відмавляти дальше тим кругам населеня чинної участи в твореню представительства людового. А також збільшенї тягари, що заєдно ростучий обсяг державної дїяльности накладає невідкличнo на населенє, незвичайно збільшена інтензивність державної дїяльности на всїх полях суспільного і економічного житя і сильнїйше в наслїдок того потяганє всїх кругів населеня до виповнюваня публичних задач: роблять то заповідю справедливости, щоби тим кругам населеня запевнити найпервістнїйше полїтичне право чинного вибору“. Відтак заявляє ся справоздане за задержанем курий; за принятем ухваленого Палатою послів §. 41 постановляючого, що вибір посла має бути тайний. Комісия доказує, що виборцї, які вийшли з правиборів, стоять під взглядом культурним висше як загал правиборцїв і навіть в тих краях, де устні вибори супротив степеня образованя населеня можуть бути оправданї, не мають ті взгляди вже загального значіня. Комісия обстає при тім параґрафі тим більше, що ходить тут о скоре ухваленє закона.

Нинї або завтра має запасти рішенє, як довго буде ще Рада державна відбувати свої засїданя. Передусїм має бути полагоджений закон, признаючий Відневи часть консумцийних податків, відтак закон о податку біржевім. Молодочехи жадають, щоби полагоджено також закон о свонинї.

По законї о ревізиї катастру грунтового прийшов під нараду Палати послів на вчерашнім засїданю закон о відписуваню ґрунтового податку задля елементарних нещасть і залагоджено сїм перших параґрафів.

В справозданю комісиї зазначує ся, що дотеперішний закон з 1888 р. невідповідний, бо рільники, дїткнені елементарними шкодами, часто не можуть користати з него, аби запевнити собі справедливі улекшеня податкові, які їм властиво належали би ся в порівнаню до школи від елементарних нещасть. Закон з 1888 р., котрий тепер обовязує, постановляє, що на случай елементарних нещасть другої катеґориї, отже від морозів, слоти, вигнитя озимини під снїгом і т. д. (першу катеґорию становлять град, повінь, пожар або миши) — відписуванє ґрунтового податку залежить лише від особистого „прикрого положеня“, в якім той рільник задля страти находить ся. Новий закон має усунути ту несправедливість, що відписуванє ґрунтового податку залежить просто від фінансового урядника. На будуче має ся відписуванє ґрунтового податку оцїнити предметово після дїйстного знищеня продуктів, без огляду на особисте матеріяльне положенє рільника. Новий закон усуне також то условє, що відписанє податку залежить від пошкодованя більшої половини властителїв ґрунтів в дотичній місцевости. Окрім того мають при відписуваню податку увзглядниити ся такі случаї, де ужиткованє ушкодженого ґрунту знївечене не тілько на один рік але й на дальші лїта. Що-до леґітимациї того, котрий подає ся о відписанє ґрунтового податку, мають на будуче власти податкові увзглядниити не тілько поданя самих властителїв ґрунтів, дїткнених елементарними нещастями, але також поданя посесорів, настоятелїв обшарів двірских і начальників громад. До елементарних нещасть, котрі дають право жадати відписаня ґрунтового податку, зачисляє новий закон також шкоди від пільних миший, а допускає опусти навіть по закінченю жнив або сїножати, коли поспрятані плоди ушкодить повінь. Значні улекшеня признає проект рільникам що-до формального трактованя їх просьб о відписанє податку при справдженю понесених шкід, а що до виміру опусту, постановлено: 1) При знищеню $^1/_4$ — $^1/_2$ доходу з дотичного обшару, виносить опуст 25%; 2) при шкодї більше як $^1/_2$ до $^3/_4$ доходу виносить опуст 50%

---

12)

Дїти капітана Ґранта.

Фантастично-наукова подорож Юлїя Верна.

(Дальше).

XI.

Перехід через Чілї.

На провідників вибрав і наймив льорд Ґленарван самих тубольців: трех мужчин і одну дитину. Старший між ними був Англичанином, що осїв в тім краю, зжив ся з ним від яких двайцятьох лїт. Він займав ся тим, що віднаймав подорожним мули і служив за провідника через різні переходи в Кордилїєрах, а відтак віддавав подорожних в опіку арґентиньскому провідникови, що знав добре дороги в пампасах [1]). Той Англичанин цїлком не забув в товаристві мулів і Індиян свого родинного язика і міг з подорожними розмовити ся. Користав з того льорд Ґленарван, тим більше, що іспаньского язика Якова Паґанеля ще нїгде не розуміли.

Той старий „катапаз“, як Чілїйцї називають провідників, мав при собі до помочи двох Індиян і дванайцятьлїтного хлопця. Індияни пильнували мулів обвючених паками, а хлопець поганяв малу кобилу обвішену дзвінками, котра вела за собою десять инших мулів. На сїмох з них сидїли подорожні, на однім „катапаз“, а два прочі двигали поживу і кілька штук материї на подарунки на случай потреби для місцевих начальників індияньских. Індияни ішли після звичаю пішки. В такий спосіб запевнили собі наші знакомі і безпечність і поспіх в тій подорожи через полудневу Америку. А не легка то і не звичайна подорож через великаньский хребет Андів. Єї не можна би навіть підняти ся без помочи мулів, з котрих найлїпші арґентиньскі. Ті цїнні звірята переросли під взглядом розвою і росту навіть первістні окази свого рода. В поживі они не дуже перебирчиві; пють лише раз на день, ідуть по десять миль за вісїм годин і без труду двигають на собі чотирнайцять „арробів“ (арроб важить більше як 28 фунтів).

На тій дорозї від одного Океана до другого нема нї одної гостинницї. Треба їсти засушене мясо, рижь з перцем або убиту по дорозї звірину. За напиток служить вода з гірских потоків або з ручаїв на рівнинї, заправлена кількома каплями руму, котрого кождий подорожний має завсїгди трохи з собою в воловім розї.

Також треба вистерігати ся всякого надужитя спіритусових напитків, бо они не служать в тім клїматї, де нервова система чоловіка вже й так незвичайно розстроєна. Цїла постіль містить ся в краєвім сїдлї, званім „рекадо“, що зроблене з баранячих шкір, виправлених разом з вовною, перевязаних широкими, прегарно вишиваними поясами. Подорожний обвинений тим теплим окритєм жартує з нічних холодів і вогкости і спить дуже добре.

Ґленарван яко чоловік привиклий до подорожи, примінював ся до звичаїв різних країв і тому перєодів по чілїйски себе і всїх своїх товаришів. Паґанель і Роберт — два дїтваки, старий і молодий — не могли натїшити ся, всуваючи голову в чілїйске „пончо“ [2]) і обуваючи чоботи вироблені зі шкіри здертої з задних ніг жеребяти. Треба було бачити їх мули богато осїдлані, з арабскими ховстами в писках, з довгими, плетеними шкіряними уздами, що служили відразу й за бич, з головами богато прибраними в різні металеві прикраси і двигаючі бесаги перевішені на обі сторони з поживою. Паґанель заєдно розсїяний, трохи не упав всїдаючи на свого мула, але вкінци удалось єму дістати ся на сїдло разом з невідступним своїм довгим дальновидом, а коли вложив сильно ноги в стремена, завірив цїлком звіряти і нїколи того не пожалував. Молодий Роберт доказав від першого разу, що має всї прикмети доброго їздця.

Вибрали ся в дорогу. Погода була пречудна, небо цїлком чисте, воздух відсьвіжував вітрець, що віяв від моря і лагодив пекуче проміне сонця. Громадка ступала скорим кроком по нерівних берегах залива Талькагуано, щоби як найшвидше дістати ся до полудневого кінця рівнобіжника, віддаленого о трийцять миль. В першім дни подорожні не розмавляючи богато їхали досить скоро через зарослі тростиною, висохлї болота. В душах у них були ще сьвіжі враженя пращаня з приятелями. Доси ще

[1]) Буйні степові пасовиска.

[2]) Вовняна плахта уживана яко плащ.

податку; 3) при знищеню $^3/_4$ доходу, має ся признати опуст в висоті 75% доходу; 4) при знищеню цїлого доходу, має ся цїлий податок відписати. Важні суть також приписи о улекшенях податкових на случай лїсових шкід, до котрих новий закон зачисляє шкоди від пожару, випалене лїсів для знищеня шкідливих комах а вкінци такі шкоди, що повстали від поломаня галузя під тягаром мокрого снїгу, так що треба на ново залїсити що найменше один гектар лїсового ґрунту.

Мінїстер скарбу др. Білиньский зложив в імени правительства заявлене, що правительство годить ся на постанову Палати, аби знизити головну суму податку ґрунтового о $2^1/_2$ міліона, бо припускає, що податкова реформа буде ухвалена.

Довша дискусия вивязала ся над наглими внесенями Кайцля і Пернерсторфера поставленими з нагоди кровавих подій, які лучили ся між жандармерию і робітниками в Райхенберзї в Чехії.

Президент Мінїстрів ґр. Бадені дав предметове поясненє тої пригоди.

П. Пернерсторфер виповів дуже остру мову против фабрикантів в північній Чехії.

Відповідав єму пос. Бендель, почім палата відкинула оба наглячі внесеня.

На вчерашнім засїданю комісиї буджетової постановлено справу підвисшеня урядничих пенсий відложити до осени, бо доси не наступило порозуміне що-до деяких сумнївів в тій справі.

З руских товариств.

З Бережан пишуть:

Дня 16. цьвітня с. р. відбули ся в Бережанах збори півців церковних деканатів бережаньского і підгаєцкого для завязаня аґентури в Бережанах. По відправі служби Божої зібрало ся в домі о. пароха і декана Т. Кордуби 14 півців церковних (Илия Бойкевич, Мих. Новицкий, Ів. Сойка, Лавр. Бемко, Стеф. Коріньовский, Юр. Цап, Пет. Воробець, Йосиф Білоус, Євст. Кудла, Дион. Корбин, Ів. Олїйник, Тим. Демяновский, Гавр. Несторович і Петро Балащук), явили ся також: радник судовий п. Комарницкий і оо. Свистун і Садовский.

Збори відкрив вибраний на предсїдателя о. декан, зазначивши конечну для півців потребу лучити ся і громадно вступати в члени товариства дяківского, котрого цїлию єсть моральне і материяльне піднесене стану дяківского. Відтак о. Садовский відчитав головнїйші §§. статута. Статут по дискусиї принято, а п. Бойкевич обовязав ся доставити пять примірників того статута для основаня аґентури. Всї присутні півцї вписали ся в члени товариства (8 з них зараз зложили вписове по 1 зр.) і аґентом своїм вибрали одноголосно п. Ів. Сойку, півця з Бережан, а заступником п. П. Воробця, півця з Потуторів.

Відтак вивязалась жива дискусия над тим: якої засади належить держати ся при обсаді посад дяківских. Се дїйстно важна справа, длятого забирали слово майже всї, а остаточно згоджено ся на те, щоби аґентура враз з деканом пропонувала терно а парох з громадою вибирають одного. — П. Сойка в довшій промові говорив про велике значінє півця церковного в громадї, однакож піднїс, що на жаль лучають ся між півцями люди не піймаючі своєї гідности. — П. Воробець говорив о квестионарях, подібних до тих, які вже розіслано в перемиский епархії. — П. Бойкевич промовляв в справі фонду дяківского і піднїс, що до того фонду повинна кожда церков складати по 1 зр. річно. — На тім наради закінчили ся і по подяцї о. деканови за труди півцї розійшли ся.

Перегляд полїтичний.

Справозданя консулїв на Кретї приписують послїдні кроваві події, які лучили ся в кількох тамошних містах, а також в Канеї, столици острова, головно напастям магомедан на доми християньскі. Консулї, котрим вже тяжко приходить стояти успішно на сторожи осіб полишених під їх опікою, описують загальне положенє на Кретї яко незвичайно прикре. Їх дальша дїяльність була би неможлива без помочи загравичних кораблїв. Длятого Анґлїя, Росия і Франция рішили вже вислати кораблї на води критскі. Порта вислала на Крету 6 баталїонів войска і два воєнні кораблї. Супротив того, що рух революцийний кріпшає, постановлено відложити скликанє Народних зборів, котрі були назначені вже на 29 с. м. В послїдних борбах стратили Турки 120 людий.

Кубаньским ворохобникам веде ся що раз лїпше і Ішпанцї не можуть їм дати ради, помимо того, що нагромадили на Кубі звиж 100 тисячів войска і все сьвіжі сили там висилають. Супротив того доносять з Мадрида, що ішпаньске правительство задумує відкликати головнокомандуючого на Кубі ґенерала Вайлера, а вислати на єго місце кого иншого.

В голяндских посїлостях в Азиї вибухла в послїдних часах грізна ворохобня. Іменно підняли бунт Атчинцї і спершу побили були голяндскі войска. Як тепер доносять, удало ся Голяндцям розбити ворохобників і здобути їх головну кріпость Лямпіванґ.

Новинки.

Львів дня 28 мая 1896.

— **Є. Е. п. Намістник** кн. Евстахій Санґушко вернув передвчера вечером враз з женою з Підгорець до Львова.

— **Тіснїйші вибори** до Ради міста Львова на двох радних відбули ся вчера при досить малій участи виборцїв. Голосувало 1937. Абсолютна більшість виносить 969. З чотирох кандидатів одержав бр. Ґостковский 1870 голосів, Ал. Гетріц 1074, др. Дзивиньский 904 і Фр. Кордис 19. Отже вибрано бар. Ґостковского і Гетріца.

— **Християньскі радні міста Стрия** ухвалили вчера презенту на руску парохію стрийску. На 17 голосуючих 13 радних дало свої голоси на о. Володимира Сельского і він одержав презенту на парохію міста Стрия.

— **О. ставрофор Ісидор Воробкевич**, знаний наш писатель і композитор обходив онегди свої 60-ті іменини. Родив ся він дня 5 мая 1836 р., отже недавно минуло єму 60 лїт. НаБуковинї він

бачили в долинї дим з машини *Дункана*, що сував ся на виднокрузї. Всї мовчали крім Паґанеля; той учений ґеоґраф завдавав сам собі питаня по ішпаньски і сам відповідав на них в тім новім для себе язицї. „Катапас" був з природи мовчаливий, а єго ремісло зробило єго не богато більше говірким. Ледве що відзивав ся деколи до своїх помічників, котрі не потребували часто відбирати прикази, бо знали свої обовязки знаменито.

У мулників єсть звичай, щоби виїхавши о осьмій годинї рано по сьнїданю не задержувати ся на відпочинок аж о четвертій вечером; Едвард Гленарван придержував ся строго того звичаю. Того дня „катапас" дав знак до випочинку при місті Аравко, положенім на полудневім побережи пристани. Звідтам треба було іти ще яких двайцять миль на захід аж до заливу Карнеро, щоби найти найбільше на захід висунене місце землї, через котре переходить трийцятий семий рівнобіжник. Попередно вже вислані Гленарваном люди перебігли цїлу ту часть побережа не наткнувши ся нїгде на нїякі слїди розбитя корабля. Отже нові глядання були би безуспішні і длятого порішено вибрати Аравко за вихідну точку і звідтам іти на всхід держачи ся заєдно простої лінії.

Товариство задержало ся на ніч в місті і розложило ся на подвірю заїзду, бо в серединї дому не було нїякого поміщеня.

Аравко єсть столицею Араваканії, чілїйскої держави, що має сто пятьдесять француских миль довжини і трийцять ширини; там мешкають Молюки, старша порода чілїйскої раси, о котрих співав поет Ерчілльо. То племя горде і сильне було одиноке з усїх племен замешкуючих обі Америки, що нїколи не стояло під чужим панованєм. Аравко палежало вправдї колись до Ішпанцїв, але населене нїколи не піддало ся, так як і до нинїшних часів опирало ся зоборчим забаганкам Чілїйцїв а їх прапор независимости — біла звізда на синім поли, повївала ще в часї побуту Гленарвана і товаришів в Арабко на вершку укріпленого горбка, що служив до оборони міста.

Між тим як приладжувано вечеру, проходжували ся Гленарван, Паґанель і катапас поміж домами з соломяною стріхою. Крім церкви і звалищ францисканьского монастиря не має Аравко нічого цїкавого. Гленарван хотїв зібрати які дані о містї, але то єму не удало ся. Паґанеля доводило до розпуки, що єго тамошні мешканцї не розуміли; але що они говорили по араваканьски, т. є. своїм рідним язиком, уживаним там загально аж до проливу Маґеляна — то ішпаньска мова Паґанеля на тілько єму здала ся, як коли-б був говорив до них н. пр. по єврейски. Не могучи заспокоїти слуху, він любував ся бодай видом ріжних типів молюцкої раси з правдивою радостию ученого дослїдника. Мужчини були високого росту з плоским лицем, мідяної краски, з рідким заростом, понурим оком і з широкою головою, що немов губила ся в довгім чорнім волосю. Видко було на них ту приглоблюючу бездїяльність, властиву всїм воївничим народам, котрі не знають що робити з собою в часї мира. Женщини марнї але витревалі займали весь свій час господарскими роботами: ходили коло коний, чистили оружиє, орали, ходили на лови для своїх панів і ще мали час на виробдюванє тих синьо-зелених плахт уживаних на плащі, коло котрих робота треває около двох лїт і кожда з них коштує найменше сто долярів (звиж 200 зр.).

— То правдиві Спартанцї! — говорив Паґанель, коли по проходї сїдав до спільної вечері.

Очевидно що в тих словах ученого ґеоґрафа було богато пересади, тим більше коли ще додав, що єго серце сильнїйше било при видї міста Аравко. Коли єго майор спитав о причину того незвичайного і несьвідомого „битя серця", відповів, що єго зворушенє цїлком природне супротив спомину, що один з єго земляків засїдав колись на араваканьскім престолї; тим володїтелем був Тонеін, дуже добрий чоловік, бувший адвокат в Перенґи, вражливої а навіть трохи бурлацкої вдачі. Жартовано з пригод і упадку Єго королївско-муриньскої Милости Аврелія-Антона І-го а вкінци за єго здоровле випито тоаст горївкою з кукурузи, званою в краєвій мові „чіша". За хвилю подорожні обвинувши ся своїми плащами смачно заснули.

На другий день о осьмій годинї рано громадка наших подорожних пустила ся в дальшу дорогу, прямуючи на всхід до трийцятого семого рівнобіжника. Подорожні переходили через урожайні околицї Араваканії, богаті в худобу і виноградники. Однако згодом стрічали що раз пустїйші простори. Ледве на милю подибували одну нужденну хатчину „рестреадора" — т. є. індийского уїздника коний, котрих слава звістна в цїлій Америцї. Деяде стояла пустка по опущеній стациї почтовій, що служила за притуловище блукаючим в околици Індиянам. По дорозї наткнуло ся товариство на дві ріки: Раке і Тубаль, але катапас обізнаний з місцевостию найшов брід і они перейшли щасливо. На виднокрузї ід півночи тягнув ся величаво ланцух Андів — але то була лише невеличка частина великаньского хребта, на котрім опирає ся цїле руштованє Нового Сьвіта.

Перейшовши трийцять пять миль, задержано ся о четвертій годинї вечером в чистім поли під тїнию великаньских міртів. Розгнуздано мули і пущено їх на обильно порослі травою луги. Люди посилили ся як звичайно ризем і мясом, покріпили сном трохи утомлені члени а тимчасом катапас і єго помічник сторожили по черзї.

Погода сприяла постійно, а що всї подорожні, не виймаючи навіть молодого Роберта тїшили ся знаменитим здоровлєм, то треба було користати з таких приязних обставин і заки можна, іти як найдальше наперед. Слїдуючого дня ішло товариство ще з більшим поспіхом

(по смерти Юрия Федьковича) нинї одинокий представитель лїтературного руху з 1860-их років, а при тім одинокий руский композитор на Буковинї. Перед девяти лїтами 17-ого мая 1887 року обходив о. Ісидор Воробкевич 25-лїтний ювілей своєї лїтературної дїяльности, а дїяльність тая була дуже широка, плідна і різновидна. Черновецкі рускопародні товариства поздоровили депутациєю достойного заслуженого ювілата.

— **Стрийска філїя „Просьвіти"** відбула дня 15-го с. м. свої загальні збори сполучені з господарским вічем. Зраня відбуло ся богослужене поминальне за довголїтного голову „Просьвіти" Омеляна Огоновского, а хор учеників стрийскої ґімназиї відсьпівав цїлу службу Божу. Пополудни відбули ся загальні збори. З справозданя видїлу філїї довідуємось, що она має 332 членів, але з них 132 не заплатили ще вкладки за 1894 р. Під зарядом філїї стоїть 20 читалень, окрім того є ще 9 самостійних читалень, але не всї читальнї стоять в звязи з філїєю, як се властиво повинно бути. Взагалї більша часть читалень не проявляє живійшого житя, а причини бездїльности треба глядати в місцевих обставинах. При деяких читальнях є також крамниці, але они всї в приватних руках. Доходу було всего 95·80 кр., розходу 47·36 зр., лишає ся в касї 47 зр. 36 кр. — До нового видїлу вибрані о. Федусевич, др. Олесницкий, проф. Юл. Костецкий, проф. Іван Вахнянин, Як. Бойкевич, о. Горилевич з Угерска і Вас. Добушовский з Миколаєва. Принято внесеня: подїлити реіони стрийский і жидачівский так, аби можна було лекше люструвати читальнї; зробити порядок в Лисятичах, де дві читальнї „Просьвіти" з собою ворогують; заснувати в Стрию „Народний Дім"; постарати ся о постійну субвенцию з стрийскої повітової і міскої ради для „Просьвіти" і просити о більшу субвенцию для „Просьвіти" від сойму. Опісля наступив виклад делеґата головного видїлу Василя Короля о причинах нашої материяльної нужди. По викладї льосовано 100 господарских річий, як серпи, вили, коси, прилади огородничі і молочарскі.

— **Заряд „Народної Торговлї"** завів для свого персоналу при львівскім складї курс науки купецкої. І так: науку о товарах кольоніяльних викладає директор Ничай, рахунків директор Наґірний, науку руского язика проф. Врецьона, науку нїмецкого язика секретар товариства Гладилович, закон торговельний і промисловий др. Кость Левицкий, каліґрафію бухгальтер Волошинович. Курс сей має бути сталий, щоби і той персонал, що занятий при філїях товариства, через постепенне переміщуване до львівского складу міг з курсу користати.

— **Прогулькові поїзди до Зимної-води.** З днем 1 червня с. р. заводить Дирекция руху зелїзниць державних таку зміну в руху прогулькових поїздів, що курсують між Львовом а Зимноюводою: Поїзд прогульковий, що курсує тепер лише в недїлї і сьвята, а виходить зі Львова о год. 1-ій мінут 32 пополудни після середно-европейского часу, зносить ся цїлком, а замість него буде від 1 червня курсувати що день прогульковий поїзд, котрий буде відходити зі Львова о годинї 3-ій мінут 19 пополудни (час середно-европейский). Поворот з Зимної-води до Львова буде відбувати ся як доси особовими поїздами, що приходять на львівский дворець о годинї 6-ій мінут 55 і о год. 9-ій мінут 30 вечером.

— **Скажений пес** забіг оногди до Рогатина і покусав там школярку Марисю Несторову з Бабинець. Найтяжша рана в руцї стала зараз ропити. Рогатиньский уряд громадский, завдяки заходам о. Чировского, вислав нещастну дитину на свій кошт до Кракова на клїнїку дра Буйвіда.

— **Огнї.** Дня 24 с. м. вибух огонь в місточку Олеську і знищив чотири будинки Миколи Турчиняка і Михайла Мандюка. Огонь займив ся від папіроса, що его курив якийсь хлопчище. В огни спекли ся дві свинї і теля. Шкода не була обезпечена. — В Крехові вибух дня 20 с. м. огонь у тамошних оо. Василиян. Того дня, яко в навечерiє великого відпусту в монастири, зібрало ся вечером около пять тисяч народу із всїх сторін, близших і дальших. По вечірни вирушила процесия з церкви до печери сьв. Онуфрия, а один Василиянин з Жовкви з подальшого горбка пускав фаєрверки. Нещастє хотїло, що одна ракета упала на загату монастирскої шопи, і коли все було поза монастирем на процесиї, підняв ся огненний стовп в монастири. Всїх, мирян і священиків огорнула тревога, бо многі умістили були там свої вози і конї а поблизько стояли сотки селяньских возів, а на деяких возах спячі дїти. Все кинулось на монастирске подвірє, настала велика глота. Ратувати не було можна, бо не було анї сикавки, анї гака та коновки, длятого шопа згоріла до тла; поблизькі монастирскі кухнї уратували ся лише тим, що відпустові селяни цїлою масою обсїли криші тих будинків, а хоч їх пекло, не допустили огню на криші.

— **Хмаролом.** З Будїєвич в Чехії доносять, що в наслїдок хмаролому в околици Форбес, Ґрацен і Ґутвассер залила вода значну часть Будїєвич. Два потоки, що пливуть з Ґутвассер і Рудольфштадт залили в Будїєвичах т. зв. віденьске передмістє о годинї 10-ій в ночи. О небезпечности заалярмовано публику вистрілами. Огнева сторожа поробила нотрібні заряджения, щоби удержати комунїкацию в части міста, навіщеній повению. Цїлий зелїзничий дворець стояв під водою. Малша і Велтава значно піднесли ся, а місцями виступили з берегів.

— **З Бережан** доносять: На будуючім ся шляху зелїзничім з Галича до Тернополя в околици Потутор, завалив ся в суботу дня 23 с. м. вже майже готовий мурований з тесаного каміня і склеплений віядукт, через котрий має зелїзниця переїздити понад долину. Завалили ся чотири прясла розпятя і висоти 20-метрової. Комісия знатоків 975 орече о причинах катастрофи, котра на щастє не потягнула за собою нїяких жертв в людях.

— **Важне відкритє.** Капітан артилериї француской Белльон, в наслїдок довгих розслїджувань над телефоном полученим з дротом телеґрафічним, винайшов азбуку для депеш, пересиланих апаратом Морзоґо, котрий дозваляє розуміти депеші без дотиканя дроту. Сей винахід дуже важний на случай війни. Він позволить переловлювати телеґрафічні депеші неприятеля в такий спосіб, що стациї навіть не будуть могли догадати ся зради тайни.

— **Смерть 70-лїтного „слухача" унїверситетского** в Ґрайфсвальдї пригадала Нїмцям другого такого „слухача" з 1870 років в Ґетінґенї. І сей сивоволосий студент „слухав" неутомимо десятками лїт в тамошнім унїверситетї з подібних причин, як небіщик слухач ґрайфсвальдский. Ґетінґеньскому слухачеви, по прізвищи Бесте, записала заможна тїтка в завіщаню 400 талярів річно на так довго, „доки він буде віддаватись студиям на унїверситетї з пожитком та з добрим успіхом і се потвердить що року дотичний професор виставленим ему сьвідоцтвом". Слухач той слухав між иншими професора Клїнкерфіса і сей професор дуже радо до кінця житя виставляв ему сьвідоцтво: „Er ist unter meinen Zuhörern stets „der Beste" gewesen" (Він між моїми слухателями був все „найлїпший", по нїм. der Beste) і підписував з чистою совістю бо той слухач називав ся „Бесте"...

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 28 мая. Палата послів має радити до 6 червня. — Найд. Архікнязь Франц Фердинанд д'Есте остане тимчасом в цїсарскім замку в Шенбрун, а коли погода усталить ся виїде до свого замку в Конопішт в Чехії.

Константинополь 28 мая. В містї Канеї на Кретї поновили ся забуреня.

Новий Йорк 28 мая. Страшний оркан знищив в державі Айова пять міст і збурив богато зелїзничих мостів; погибло 40 осіб.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть І, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаїчнї ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. І, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар" 2 томи 4·50 зр. з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, в московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Ґерінґ-Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

перейшли потік Бель а відпочинок припав над берегом ріки Біобіо, що відділяла іспаньске Чілї від Чілї независимого. Віддалене наміреної подорожи зменшило ся знов о трийцять пять миль. Край в нічім не змінив ся. На урожайній земли видко було всюди амарилїси, фіялки кактуси золотоцьвітні. То знов видко було рисї, американьскі чаплї, сови самітні, дрозди і инші птицї. Мешканцїв стрічувано лиш рідко; часами показували ся „уассос", мішанцї зроджені з Індиян і Іспанцїв, як гнали на конях покровавлених від величезних острог, причіплених до босих ніг їздцїв. На дорозї не можна було дістати нїяких пояснень нї вістий від нїкого. Ґленарван гадав собі, що капітан Ґрант, коли попав в неволю Індиян, мусїв находити ся десь в Андах. Отже аж в пампасах можна було розпочати глядане з лїпшим успіхом, а до того часу треба було іти лише напеpед і то з як найбільшим поспіхом.

Дня 17-го рушено в дорогу о звичайній годинї і в звичайнім часї. Роберт нетерпеливо рад був вирвати ся наперед і ледве строгий приказ льорда Ґленарвана міг его удержати в порядку.

Околиця ставала що раз менше рівна, тут і там надибувані горбки вказували на близкість гір; ріки що раз голоснійше шуміли спадаючи з вижин. Паґанель часто заглядав до свого атляса; коли не находив на картї означеної ріки, кров ґеоґрафа живійше кружляла в его жилах і удавав, що гнїває ся, хоч в души рад був з того, що міг поправити карту.

— Потік, що не має назви — бурмотїв — то так як би не мав нїяких прав, отже не істнує після ґеоґрафічного правила.

І зараз хрестив ті безіменні води та значив їх на картї найславнїйшими іспаньскими іменами.

— Який то пречудний язик! — повтаряв заєдно. — Який звучний і повний! То правдиво металїчний язик і я заложивсь, би що на него складало ся сїмдесять вісім частий міди і двайцять дві мосяжу, як на спіж, з котрого лиють дзвони.

— Але чи робите в нїм бодай який такий поступ? — питав льорд Ґленарван.

— Розуміє ся, дорогий мильорде! Ах, коли-б той язик не мав ще такого тяжкого наголосу! Але той проклятий наголос, той наголос!

І в дорозї Паґанель боров ся з перепонами в вимові іспаньских слів, хоч при тім не залишив робити ґеоґрафічні поміченя. В тій справі був цїлком певний себе. Коли льорд Едвард питав старшого провідника о яку прикмету або властивість краю, упереджував учений ґеоґраф все у відповіди катапаза, що немало дивував ся мудрости чоловіка знаючого о всїм.

Того самого дня, около другої години з полудня наткнули ся подорожні на своїй дорозї на нову стежку. Очевидно Ґленарван спитав о єї назвище і очевидно Паґанель перший поспішив з відповідию:

— То дорога, що веде з Юмбель до Лос Арджелес. — Ґленарван подивив ся на провідника.

— Дійстно так — відповів той, а відтак обертаючи ся до ґеоґрафа спитав; — То ви були вже коли в тім краю?

— Так! — відповів Паґанель з найбільшою повагою.

— На мулах?

— Нї, в моїм кріслї.

Катапаз не порозумів; здвиг раменами і вернув до своїх мулів, що ішли на передї.

О пятій вечером задержав ся похід в дуже глубокім ярі, кілька миль повисше невеличкого місточка Льога. Ту ніч провели подорожні у стіп „Сіеррас", першого звена великого ланьцуха Кордилїерів.

(Дальше буде).

Спори славні клятавскі

ЧУДОВІ ГВОЗДИКИ

відзначені: Прага, Відень, Ліон, Амстердам, Антверпія і т. д. найвисшими нагородами.

Великаньскі гвоздики 5 штук зр. 4·50, 10 штук зр. 8.

Чудові гвоздики 10 штук зр. 3, 20 штук зр. 5·50, 50 штук зр. 13, 100 штук зр. 25.

Ремонтанти гвоздики 10 штук зр. 4, 50 штук зр. 16, 100 штук зр. 30.

Огородові гвоздики 10 штук зр. 1·50, 100 штук зр. 12.

Цінники в язиці ческім, німецкім і угорскім gratis i franko.

Ф. СПОРА

експорт гвоздиків 46

Кляттав, Чехія.

Одноразова проба вистарчають, щоби пересьвідчити ся, що коси зі знаком руки суть найліпшого рода, чогодоказом сотні листи з подякою. Звертаю увагу на тое, що крім незрівнаної доброти поручають ся они дуже приступною ціною, а іменно:

семиручні по 45 кр.
осьморучні по 50 кр.

Посилки на провінцию доконують ся за побранем почтовим або колійовим, причім адресувати належить

Болеслав Цибульский

у Львові пл. Марияцкий ч. 5.

(Львів Імпресса).

Книжка до науки вареня

вийшла з друку

в рускім язиці.

Обіймає она

всякі зупи, борщі, холодники, пульпети, книдлї, раки надївані до зуп і др. Найрізнороднїйші знамениті печені, зрази, біґоси, озори, штуфади, телятину, вепровину, баранину.

Науку

виготовленя знаменитих сосів, що єсть найбільшою штукою.

Леґумини, ярину і др.

Цїна 70 кр.

По присланю переказом почтовим **76** кр. висилає franco Друкарня нар. **В. Манецкого,** Львів, ул. Коперніка ч. 7. 52

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przegląd-у

може лише се бюро анонси приймати.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі даним найдокладнїйшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

- 4% листи гіпотечні коронові
- 4½% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4½% листи Тов. кредитового земс.
- 4½% листи Банку краевого
- 4% листи Банку краевого
- 5% облїґациї комунальні Банку крає.
- 4½% пожичку краеву галицку
- 4% пожичку краеву галицку коронову
- [illegible] пожичку пропінацийну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% пожичку угорскої зелізної дороги державної
- 4½% пожичку пропінацийну угорску
- 4% угорскі Облїґациї індемнізацийні
- і всїлякі ренти австрийскі і угорскі

котрі то папери контора вимінп Банку гіпотечного всегда купує і продає

по цїнах найкористнїйших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цїнні, як також купони за готівку, без всїлякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученем коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 9

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика число 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальных.

АРТИКУЛИ ЯПАНЬСКІ

ЗЕРКАЛА, ТОАЛЄТИ ДАМСКІ

знаменитої і добірної якости поручає одинокий магазин люксусовних артикулів і найбільший склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **Людвик Файґль** Пасаж Гавсмана 8.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.